

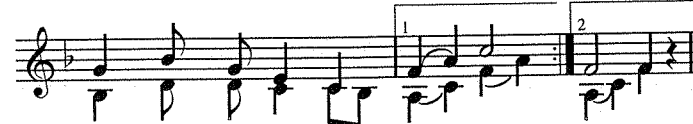
melodia II

1. Mi - zer - na ci - cha, sta - jen - ka li - cha, * Peł - na nie - bie - skiej

chwa - ły, * O - to le - żą - cy przed na - mi śpia - cy *

W pro - mie - niach, Je - zus ma - ły. ma - ły.

2. Nad Nim anieli w locie stanęli * I pochyleni klę -
czą, * = Z włosy złotymi, z skrzydła białymi, * Pod ma -
łowaną tęczę.

3. Wielkie zdziwienie: wszelkie stworzenie, * Cały
świat orzeźwiony; * = Mądrość Mądrości, Światłość Świa -
tłości, * Bóg - Człowiek tu wcielony!

4. I oto, mnodzy ludzie ubodzy * Radzi oglądać Pa -
na. * = Pełni natchnienia, pewni zbawienia, * Upadli na
kolana.

5. Długo czekali, długo wzdychali, * Aż niebo roz -
gorzało; * = Piekło zawarte, niebo otwarte, * Słowo się
Ciałem stało.

6. Hej, ludzie prości, Bóg z nami gości, * Skończony
czas niedoli! * = On daje siebie, chwała na niebie, * Mír
ludziom dobrej woli.

41

Na Boże Narodzenie

In natali Domini (XIV w.)

t.: tłum. XVII w.

(Miod.)

1. Na Bo - że Na - ro - dze - nie * Gdy z we - se - lem
A - nio - łów u - cie - sze - nie, * Bo - gu cześć, chwa -

śpie - wa - ją, * Pan - na Sy - na po - wi - ła,
tę da - ją. Chry - stu - sa po - ro - dzi - ła,

Pan - ną bę - dąc jak by - ła.

2. Pasterzom to wesele * Przyniósł anioł, że w ciele
* Bóg się ludziom narodził, * Z grzechu ich oswobodził.
* *Panna Syna powiła...*

3. Trzej Królowie przybyli, * Darami Go uczcili, *
Jako Pana swojego, * Zbawcę rodu ludzkiego. * *Panna
Syna powiła...*

4. Gwiazda się pojawiła, * Co Królów prowadziła. *
Prowadząc, im świeciła, * Gdzie Panna z Synem była. *
Panna Syna powiła...

5. Z Bożego Narodzenia, * Wznawiajmy dziękczynie -
nia, * Nieustannie śpiewając, * Bogu cześć, chwałę dając.
* *Panna Syna powiła...*

42

Narodził się Jezus Chrystus

(Miod.)

1. Na - ro - dził się Je - zus Chry - stus, bądź - my we - se -
Chwa - łę Mu na wy - so - koś - ci nu - cą A - nie -
li,* Glo - ri - a, glo - ri - a
li,*
in ex - cel - sis De - o! Glo - ri - a,
glo - ri - a in ex - cel - sis De - o!

2. Na kolana wół i osioł przed Nim klękają, * Jego
swoim Stworzycielem, Panem uznają. * *Gloria...*

3. Pastuszkowie przybiegają na znak im dany, * Cześć
oddają i witają Pana nad Pany. *Gloria...*

4. Trzej Królowie przyjechali z wielkimi dary, * Zło -
to, mira i kadzidło, oto ofiary. * *Gloria...*

5. I my także chwałę dajemy Dzieciątku temu, * Jako
Panu nieba, ziemi, Zbawcy naszemu. * *Gloria...*

43

Narodził się nam Zbawiciel

Quem pastores laudavere

t.: XV - XVI w.

m.: XIV w. (Klon.)

1. Na - ro - dził się nam Zba - wi - ciel,* Je - zus
Chry - stus, Od - ku - pi - ciel,* W Be - tle - jem, ży -
dow - skim mie - ście,* Z Pan - ny Ma - ry - i czy - stej.

2. Chwała, chwała, Chryste, Tobie * Z Ojcem, z Du -
chem Świętym w niebie, * Ześ się dla nas tak unżył, * A
lud swój wyswobodził.

44

Niechaj będzie głośno wszędzie

(Klon.)

1. Nie - chaj bę - dzie gło - śno wszę - dzie,
Niech stwo - rze - nie wy - da pie - nie,
z na - ro - dze - nia Pa - na,* Wi - taj, Je - zu
wy - da - jąc Het - ma - na.*

Zba - wi - cie - lu,* Wi - taj nasz Od -
ku - pi - cie - lu,* Wi - taj, wi - taj nasz Kró - lu.

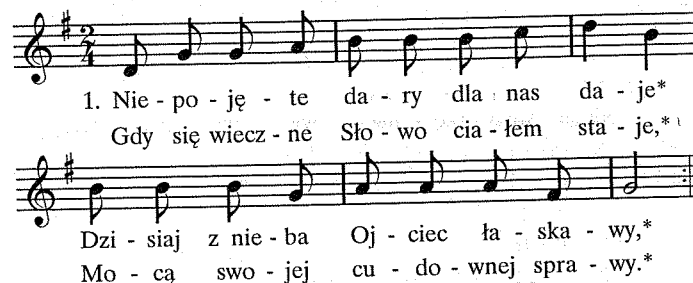
2. Niech brzmia głosy pod niebiosy, niech muzyka płynie; * Z aniołami mieszkańcami w niebieskiej krainie: * Witaj z Panny narodzony, * Witaj w żłobie położony, * Witaj, witaj nasz Zbawco.

3. Kto więc zdoła, niech wesoła brzmi z ust jego chwała * Jezusowi Chrystusowi, a niech będzie stała! * I Maryi wsze stworzenie * Niech zanuci głośne pienie: * Witaj, witaj Maryjo!

45 Niepojęte dary dla nas daje

t.: XVII-XVIII w.

(Miod.)

1. Nie - po - ję - te da - ry dla nas da - je*
Gdy się wiecz - ne Sło - wo cia - łem sta - je,*
Dzi - siał z nie - ba Oj - ciec ła - ska - wy,*
Mo - cą swo - jej cu - do - wnej spra - wy.*

Nę - dzie świa - ta precz od - mia - ta,* A płaczli - we
W dźwię - ków gło - sy pod nie - bio - sy* I w we - se - le
ję - cze - nia* Skąd dziś wszy - scy we - se - li*
za - mie - nia:* Wy - śpie - wu - ją A - nie - li:
Nie - chaj chwa - ła Bo - gu bę - dzie w nie - bie,
A na zie - mi po - kój lu - do - wi!

2. Patriarchów świętych upagnione * Spełniły się oczekiwania, * Kiedy Słowo z Panny narodzone * Dopełniło wszystkich żądania. * Gwiazda nowa Jakubowa * Wypuściła promienie, * Ciemne błędy gasząc wszędy, * Światła czyni zjawienie. * Skąd dziś każdy z anioły * Wyśpiewuje wesoły: * Niechaj chwała...

3. Już prorockich przepowiedzeń skutki * Odmieniły świat cały mile, * Oddalając uprzykrzone smutki, * Przywróciły wesołe chwile. * Wszędy echo brzmi z pociechą, * Że z daru Zbawiciela * Upewnienie o zbawienie * Dopełniło wesela. * Więc z niebieskimi szyki * Wydajemy dziś okrzyki: * Niechaj chwała...

4. Niebo dzisiaj z ziemią połączone, * Wyśpiewuje wdzięczności pienie, * Dzięki Bogu czyni nieskończone * Za zjawione ludziom Zbawienie. * Radość nasza z Mesy - asza * I wszystkiemu stworzeniu, * Że Pan chwały śmierci

strzały * Skruszył w swym narodzeniu, * Brzmijże, świecie, wesoło, * Wydaj rozgłos wokoło: * *Niechaj chwała...*

5. Aby człowiek Bogiem był nazwany, * Jego postać Bóstwo przybrało. * By nie brząkał niewoli kajdany, * Słowo Ojca Ciałem się stało. * Sługa z Pana, ach, odmiana! * Niesłychane przykłady, * By z wdzięczności dla miłości * Człowiek w Boga szedł ślady, * Więc niech pienia odgłosy * Idą aż pod niebiosy: * *Niechaj chwała...*

46

Nowy rok bieży

t.: XVII w.

m.: (Richl.)

1. No - wy rok bie - ży, w ja - seł - kach le - ży:*

A kto, kto?* Dzie - cią - tko ma - łą,

daj - cie Mu chwa - łą* Na zie - mi.

2. Leży Dzieciątko jako jagniątko: * A gdzie, gdzie? * W Betlejem mieście, tam się pośpieszcie, * Znajdziecie.

3. Jak Go poznamy, gdyż Go nie znamy, * Jezusa? * Biednie uwity, nie w aksamity, * Ubogo.

4. Anieli grają, wdzięcznie śpiewają: * A co, co? * Niech chwała będzie zawsze i wszędzie * Dzieciątku.

5. Królowie jadą z wielką gromadą: * A skąd, skąd? * Od wschodu słońca, szukają końca * Zbawienia.

6. Skarb otwierają, dary dawają: * A komu? * Wielcy królowie, możni panowie * Dzieciątku.

47

O gwiazdo Betlejemska

t.: ks. Z. Odelgiewicz

(przer. ks. A. Orszulik)

1. O gwia - zdo Be - tle - jem - ska,
Tak szu - kam Cię wśród no - cy,
za - świec na nie - bie mym: * Za - pro-wadź do sta -
tę - sknię za świa-tłem Twym. *
jen - ki, Le - ży tam Bo - ży Syn, * Bóg
Czło-wiek z Pan - ny świę - tej, da - ny na o - kup win.

2. O nie masz Go już w szopce, nie masz Go w żłóbku tam! * Więc gdzie pójdziemy Chryste? gdzie się ukryłeś nam? * Pójdziemy przed ołtarze wzniecić miłości żar * I hołd Ci niski oddać: to jest nasz wszystek dar.

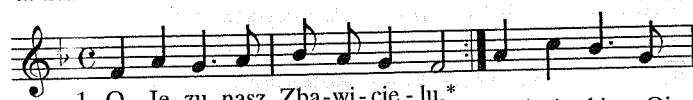
3. Ja nie wiem, o mój Panie, któryś miał w żłobie tron, * Czy dusza moja biedna milsza Ci jest niż on. * Ulituj się nade mną, błagać Cię kornie śmiem, * Gdyś stajnią nie pogardził, nie gardź i sercem mym.

48 O Jezu, nasz Zbawicielu

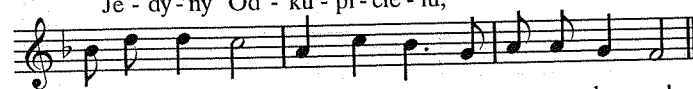
św. Ambrożego: *Jesu Redemptor omnium* (IV w)

t.: tłum. XVI w.

m.: (Miod. 1838 r.)

1. O Je-zu, nasz Zba-wi-cie-lu,* Przed wie-ki z Oj -
Je - dy - ny Od - ku - pi - cie - lu,*

ca zro - dzo - ny,* Z Mat - ki w cza - sie na - ro - dzo - ny!

2. Śliczna Ojcowska jasności, * Nadziejo ludzkiej sła-
bości! * Skłoń uszy Twe litościwe * Na prośby nasze tros-
kliwe.

3. Wspomnij, Zbawicielu, sobie, * Żeś naszej ludzkiej
osobie * Równe ciało wziął z Rodzicy, * Niepokalanej
Dziewicy.

4. To dzień Twego narodzenia * Do wszego mówi
stworzenia, * Żeś sam z tronu Ojcowskiego * Przyszedł
dla zbawienia mego.

5. Przeto dziś niebo wykrzyka, * Wesolość z morza
wynika, * Ziemia z niezmierną radością * Cieszy się Two-
ją bytnością.

6. My też, przez Cię odkupieni * I Krwią Twoją
oczyszczeni, * Pamiątkę dziś w nowym pieniu, * Czynim
Twemu Narodzeniu.

7. Bądź, Jezu, wiecznie chwalony, * Z Panny czystej
narodzony. * Wieczna chwała Ojcu Twemu, * I z Nim
Duchowi Świętemu.

49

Pan z nieba

(Miod.)

1. Pan z nie - ba i z ło - na Oj - ca przy -
O - to się z Ma - ry - i dziś Je - zus

cho - dzi,* Ła - ski przy - no - si te - mu, kto pro - si,*
ro - dzi,*

Od - pu - szcza grze - chy, da - je po - cie - chy,* O Pa - nie

nasz świę - ty, cud nie - po - ję - ty!

2. Przystąpmy do Tego z swymi prośbami, * Którego
oczęta spłynęły łzami; * = Niech łaska, Boże, Twoja
wspomoże, * Zlituj się, Panie, oddał karanie * Od nas
grzesznych ludzi, gdy trąba wzbudzi!

3. Pamiętaj na dobroć! Co się to stało, * Żeś przyjął
z Maryi, Bóg, ludzkie ciało? * = Panna nosiła, Panna po-
wiła, * Prości pasterze czcili Cię szczerze, * Monarchy wi-
tali, gdy Cię poznali.

50

Pasterze mili, coście widzieli

t.: XVIII w. (Miod.)

m.: P. Studziński (Siedl. 1)

1. Pa - ste - rze mi - li,* Coś - cie wi - dzie - li?*

Wi - dzie - liś - my ma - leń - kie - go* Je - zu - sa na - ro - dzo - ne - go,*

Sy - na Bo - że - go, Sy - na Bo - że - go.

2. Co za pałac miał,* Gdzie gospodą stał? * Szopa bydłu przyzwoita * I to jeszcze źle pokryta * Pałacem była.

3. Jakie łóżeczko * Miał Paniąteczko? * Marmur twardy, żłób kamienny,* Na tym depozyt zbawienny * Spoczywał łożu.

4. Co za obicie * Miało to Dziecię? * Wisząc spod strzech pajęczyna * Boga oraz Matki Syna * Obiciem była.

5. W jakiej odzieży * Pan nieba leży? * Za purpurę, perły drogie * Ustroiła go w ubogie * Pieluszki nędza.

6. Jakieście dary * Dali ofiary? * Sercaśmy własne oddali,* A odchodząc poklękali,* Czołem mu bili.

51

Pójdźmy wszyscy do stajenki

t.: (Miod.)

m.: (Siedl. 1)

1. Pójdź - my wszy - scy do sta - jen - ki,* Po - wi - taj - my
Do Je - zu - sa i Pa - nien - ki!*

Ma - leń - kie - go* i Ma - ry - ję Ma - tkę Je - go, Ma - tkę Je - go.

2. Witaj, Jezu ukochany,* Od Patryarchów czekany,
* = Od Proroków ogłoszony,* Od narodów upragniony.

3. Witaj, Dziecineczko w żłobie,* Wyznajemy Boga w Tobie.* = Coś się narodził tej nocy,* Byś nas wyrwał z czarta mocy.

4. Witaj, Jezu nam zjawiony;* Witaj, dwakroć narodził,* = Raz z Ojca przed wieków wiekiem,* A teraz z Matki człowiekiem.

5. Któż to słyszał takie dziwy? * Tyś człowiek i Bóg prawdziwy,* = Ty łączysz w Boskiej Osobie * Dwie natury różne sobie.

6. O szczęśliwi pastuszkowie,* Któż radość waszą wypowie! * = Czego ojcowie żądali,* Wyście pierwsi oglądali.

7. O Jezu, nasze kochanie,* Czemu nad niebios mieszkanie * = Przekładasz nędzę, ubóstwo,* I wyniszczasz swoje Bóstwo?

8. Miłości to Twojej dzieło * Z miłości początek wzięło.* Byś nas zrównał z aniołami,* ponizasz się między nami.

9. Spraw to, Jezu, Boskie Dziecię, * Niech Cię kochamy nad życie; * = Niech miłością odwodzimy * Miłość, której doznawamy.

10. Święta Panno, Twa przyczyna * Niech nam wyjedna u syna, * = By to Jego narodzenie * Zapewniło nam zbawienie.

52

Przybądźcie tu z wiarą

Adeste fideles

t. o. Borderies (1790), tł. ks. S. Ziemiański m.: J. Reading (XVII w.)

1. Przy - bądź - cie tu z wia - rą
i ra - do - ścią wiel - ką, Przy - bądź - cie, przy -
bądź - cie do Be - tle - jem.
O - to Dzie - cią - tko z Bo - żą Ro - dzi -
ciel - ką! Po - kłoń - my się Kró - lo - wi, Kró -
lo - wi a - niel - skie - mu, Dziś nam na - ro - dzo -

ne - mu, po - kłoń - my się.

2. Pasterze przybiegli, zostawiwszy trzody, Pokornie przed żłóbkiem stanęli wraz. * Śpieszmy za nimi, pośpieszcie, narody! * *Pokłońmy się Królowi...*

3. Blask wiecznej światłości Ojca przedwiecznego, * W maleńkim Dzieciątku jawi się nam. * Boga uczcijmy w żłobie złożonego! * *Pokłońmy się Królowi...*

4. Bóg dla nas leżący na ubogim sianie * Tak słodko przemawia do naszych serc. * Widząc tę miłość, któż zimnym zostanie? * *Pokłońmy się Królowi...*

53

Przybieżeli do Betlejem pasterze

t.: XVII w.

(Past. Miod.)

1. Przy - bie - że - li do Be - tle - jem pa - ste - rze; *
Gra - jąc skocz - nie Dzie - cią - te - czku na li - rze. *
Chwa - ła na wy - so - kość - ci, chwa - ła na
wy - so - kość - ci, a po - kój na zie - mi!

2. Oddawali swe ukłony w pokorze * Tobie z serca
ochotnego, o Boże! * *Chwała...*

3. Anioł Pański sam ogłosił te dziwy, * Których oni
nie słyszeli, jak żywi. * *Chwała...*

4. I anieli gromadami pilnują, * Panna czysta wraz
z Józefem piastują. * *Chwała...*

5. Poznali Go Mesyaszem być prawym, * Narodzo-
nym dzisiaj Panem łaskawym. * *Chwała...*

6. My Go także Bogiem, Zbawcą już znamy * I z ca-
łego serca wszyscy kochamy. * *Chwała...*

54

Przystąpmy do szopy

(Org.)

1. Przy - stą - py do szo - py, u - ścis - kaj - my sto - py
Któr - ry swo - je Bós - two wy - dał na u - bós - two
Je - zu - sa ma - leń - kie - go,* Za - wi - taj
dla zba - wie - nia na - sze - go.*
Zbaw - co na - ro - dzo - ny z Prze - czy - stej Pa - nien - ki,*
Gdzież ber - ło, gdzie Two - je ko - ro - ny,* Gdzież ber - ło,

gdzie Two - je ko - ro - ny,* Je - zu ma - lu - sień - ki.

2. Ten, co wszechświat dźierży, w żłobie dzisiaj leży,
ludzkiej pomocy czeka. * Jezus, Bóg wcielony w żłobie
wyniszczonej dla zbawienia człowieka; * O Boże, bądźże
pochwalony za Twe narodzenie! * = Raczej zbawiać ludzki
ród zgubiony, * Raczej zbawiać ludzki ród zgubiony, * Daj
duszy zbawienie.

55

Radujmy się, bracia mili

m.: J. Sierosławski (Siedl. 3)

1. Ra - duj - my się, bra - cia mi - li, gdyż (dziw nad dzi-
wy!)* Swe - go Sy - na ze - słał na świat
Bóg do - bro - tli - wy.* Przy - szedł Bóg na
świat, by zba - wić nas, lu - dzkie ple - mię,*

Z mo - cy grze - chu; przez to przy - niósł ra - dość na zie - mię.

2. Obietnice się spełniły, od Boga dane, * Gdy to Dziecię dla nas biednych z nieba zesłane; * Wszak Zbawiciel dla nas zstąpił na ziemskie niwy * Z tronu swego niebieskiego, On, Bóg prawdziwy.

3. I anieli się weselą i tak śpiewają: * "Pan Bóg chwałę, ludzie pokój niechaj tu mają". * Gwiazda cudna nad stajenką wesoło płonie, * Która sprowadziła Królów w kornym pokłonie.

4. O, z ufnością i miłością doń się zbliżajmy, * Pokłon Boski, hołd królewski Dzieciątku dajmy; * Prośmy także, byśmy kiedyś, jak tu na ziemi, * Mogli śpiewać Jemu chwałę, będąc zbawieni.

56

Raduj się ziemio

(Miod.)

1. Ra - duj się zie - mio! Gość z nie - ba przy - cho - dzi!*

Co Bo - ga z lu - dem, lud z Bo - giem po - go - dzi.*

Sy - nów A - da - ma z czar - tow - skiej nie - wo - li wy - rwie, wyz - wo - li.

2. Raduj się ziemio, śpiewaj z aniołami, * Wychwalaj Boga, ciesz się z niebianami; * Już nie podnóżkiem jesteś Najwyższego, lecz tronem Jego.

3. Raduj się ziemio, oto światło wschodzi, * Które każdego, co na świat przychodzi, * Blaskiem oświeca, a wnet znikną wszędy ciemność i błędy.

4. Raduj się ziemio, masz Króla u siebie, * Pana, co włada na ziemi i w niebie; * Królestwo Jego końca mieć nie będzie, gdy tron posiędzie.

5. Raduj się ziemio, witaj tego Pana, * I ludy wszystkie zegnijcie kolana: * Bo wam przynosi przez swe narodzenie, wieczne zbawienie.

57

Rozkwitnęła się lilija

t.: XVIII w.

(Miod.)

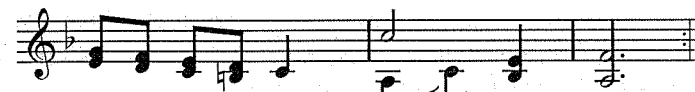

1. Roz - kwit - nę - ła się li - li - ja,*

A ta jest Pan - na Ma - ry - ja!*

Zro - dzi - ła nam Sy - na,* We - so - ła

dla wszy - stkich no - wi - na!

2. Złożyła Go na sianeczku,* W lichej stajence w żłóbku. = Pokłon Mu oddała, * Jak Boga swojego witała.

3. O Święta Bogarodzico, * O Przenajświętsza Dzie-wico! = Tyś różdżka z Jessego, * Dałaś kwiat zapachu wdzięcznego.

4. Niezmazanaś grzechu plamą, * Stałaś się niebieską bramą, * = Przez którą Bóg wchodzi, * Gdy się nam na ten świat dziś rodzi.

58 Tryumfy Króla niebieskiego

t.: XVII w. (Miod.)

m.: (Siedl. 2)

1. Try - um - fy Kró - la nie - bie - skie - go*
Zstą - pi - ły z nie - ba wy - so - kie - go.*

Po - bu - dzi - ły pa - ste - rzów,*
Do - by - tku swe - go stró - zów,*

Śpie - wa - niem, śpie - wa - niem, śpie - wa - niem.

2. Chwała bądź Bogu w wysokości, * A ludziom pokój na niskości: * Narodził się Zbawiciel, * Dusz ludzkich Odkupiciel * Na ziemi, na ziemi, na ziemi.

3. Zrodziła Maryja Dziewica, * Wiecznego Boga bez rodzica, * By nas z piekła wybawił, * A w niebieskich postawił * Pałacach, pałacach, pałacach

4. Pasterze w podziwieniu stają, * Tryumfu przyczynę badają, * Co się nowego dzieje, * Że tak światłość jaśnieje, * Nie wiedząc, nie wiedząc, nie wiedząc.

5. Że to Bóg, gdy się dowiedzieli, * Swęj trzody w polu odbieżeli, * Spiesząc na przywitanie * Do betlemskiej stajni * Dzieciątka, Dzieciątka, Dzieciątka.

6. Niebieskim światłem oświeceni, * Pokornie przed Nim uniżeni, * Bogiem Go być prawdziwym * Z serca afektem żywym * Wyznają, wyznają, wyznają.

7. I które mieli z sobą dary * Dzieciątku dają na ofiary: * "Przyjmij, o Narodzony, * Nas i dar przyniesiony * Z ochotą, z ochotą, z ochotą.

8. A potem Maryi cześć dają, * Za Matkę boską Ją uznają. * Tak nas uczą przykładem, * Jak iść mamy ich śladem * Statecznie, statecznie, statecznie.

59 Wesołą nowinę, bracia słuchajcie

m.: Wygrzewalski (Siedl. 1)

1. We - so - łą no - wi - nę, bra - cia, słu - chaj - cie,*
Nie - bie - ską Dzie - ci - nę ze mną wi - taj - cie.*

Jak mi - ła ta no - wi - na! * Mów, gdzie jest ta Dzie - ci - na? *

Byś - my tam po - bie - że - li i uj - rze - li.

2. Bogu chwałę wznoszą na wysokości, * Pokój ludziom głoszą duchy światłości. * Jak miła ta nowina...